

POSTANOWIENIE

18 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Trzebiatowski

na posiedzeniu niejawnym 18 listopada 2025 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa M. Ż. i K. Ż.
przeciwko A. S.- następcy prawnej A. M.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej M. Ż.
od wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej
z 18 września 2020 r., II Ca 467/20,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od M. Ż. na rzecz A. S. 2.700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

(M.K.)

UZASADNIENIE

Powód M. Ż. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z 18 września 2020 r. Wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania uzasadnił oczywistą zasadnością skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Jak zaznaczono, skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania tylko na jednej spośród wyżej wymienionych przesłanek, tj. czwartej z nich.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, odwołanie się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymaga przedstawienia, w czym wyraża się „oczywista zasadność” skargi oraz argumentacji wykazującej, że istotnie skarga jest oczywiście uzasadniona. Chodzi tu o wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie* i ocenianej przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (m.in. postanowienie SN z 23 listopada 2011 r., III PK 44/11). Celem sformułowania powyższej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest wykazanie jedynie oczywistego naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacji, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (postanowienie SN z 6 listopada 2012 r., III SK 16/12).

W ocenie skarżącego skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona wobec naruszeń prawa materialnego i procesowego. Jednak okoliczności wskazane przez skarżącego w uzasadnieniu wniosku nie usprawiedliwiają takiej oceny zaskarżonego orzeczenia. Jest tak tym bardziej, że skarżący nie wskazał, naruszenie których przepisów i w jaki sposób spowodowało jego zdaniem oczywistą zasadność skargi.

Brak jest jakichkolwiek podstaw, aby twierdzić, że w niniejszej sprawie doszło do oczywistego naruszenia prawa. Treść uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przekonuje o jej oczywistej zasadności, a argumentacja w nim zawarta sprowadza się do kwestionowania oceny materiału dowodowego i ustaleń faktycznych. W związku z tym należy przypomnieć, iż

stosownie do art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów.

Wobec powyższego nie można uznać, że w przedmiotowej sprawie przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została wykazana w sposób właściwy.

Ze względów podanych powyżej Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

(M.K.)

[a.ł]